

Den anden del af lovforslaget, som handler om flerbørnstilskud, er vi derimod helt uenige i. Argumentet fra ministeren for at skære i flerbørnstilskuddet lyder, at det ikke er logisk, at der gives tilskud til det første barn, når der ikke gives et tilsvarende tilskud til det enkeltfødte barn. Men pointen er jo netop, at disse børn ikke er enkeltfødte børn. Flerlingefamilierne har andre og større omkostninger end børnefamilierne, hvor ét barn bliver født ad gangen med et års interval eller mere, og derfor kan man ikke sætte ligningen op, som det gøres i lovforslaget.

Kl. 11.40

Regnestykket er altså ikke så enkelt. Når udgifterne stiger, og jo som oftest er dobbelt så store, er belastningen for familieøkonomien reelt langt større end dobbelt op. Når et par får besked om, at de venter flerlinger, er det ikke utænkeligt, at de må finde en større bolig, hvilket medfører større løbende omkostninger oven i de i forvejen dobbelte udgifter til tøj, barnevogn, barneseng osv. Derfor kan man ikke skære i ydelserne til flerbørnsfamilierne, uden at det kommer til at gøre rigtig ondt.

Børnefamilierne er økonomisk hårdt pressede, og flerbørnsfamilierne er endnu hårdere pressede. Derfor virker det noget koldt og barskt at halvere flerbørnsfamilietilskuddet for tvillingefamilier og skære en tredjedel for trillingefamilier. Det er et forslag, der vender den tunge ende nedad, for det rammer jo logisk set de økonomisk dårligt stillede meget hårdt.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, det er tiden til at gøre livet sværere for børnefamilierne, tværtimod, og derfor kan vi heller ikke støtte dette forslag.

Til sidst vil jeg bede ministeren om, at lovforslaget deles op i to dele, da vi kan stemme for første del af lovforslaget, men bestemt ikke for anden del. Det virker underligt, at man fremsætter et lovforslag som en rodekasse, hvor man blot indskraver alt det, der omhandler børneydelser, selv om det er helt forskellige temaer. Det her lovforslag handler om to vidt forskellige ting, hvorfor det også vil være mest naturligt at efterkomme ønsket om en opdeling.

Pia Kristensen (DF):

Det er Dansk Folkepartis helt klare holdning, at vi for enhver pris skal undgå situationer, hvor flygtninge og indvandrere sender deres børn til genopdragelse i familiens oprindelige hjemland. Af hensyn til barnets tarv må vi sikre, at der gøres en indsats for at beskytte barnet mod de al-

vorlige sociale og psykiske problemer, der kan blive resultatet af sådan et ophold i hjemlandet.

Når det drejer sig om børn og unge, der er opvokset i Danmark, taler dansk, har danske kammerater og er godt på vej til at blive integreret i det danske samfund, så tangerer det næsten børnemishandling at sende dem på genopdragelse eller opdragelse i familiens hjemland, hvor normer og kulturer er uforenelige med den vante tilværelse i Danmark. Der skal ikke den store fantasi til at forestille sig, hvor svær en situation det må være for barnet eller den unge.

I Dansk Folkeparti er vi ikke et sekund i tvivl om, at der skal gøres en konsekvent indsats over for de problemer, som de pågældende børn udsættes for. Vi kan derfor støtte forslaget om, at betingelsen for udbetaling af børnetilskud og børnefamilieydelse ændres fra, at barnet skal have hjemsted i Danmark, til, at barnet skal have ophold i Danmark.

Effekten af lovændringen kan man så sætte spørgsmålstegn ved. Det kan kun tiden vise. Men vi mener, at det er forsøget værd. Forældrene må forstå, at der er sanktioner, hvis de sender deres børn ud af landet til genopdragelse. Desuden mener vi også, at det er fuldstændig urimeligt, at det danske samfund skal udbetale en social ydelse til et barn, der ikke opholder sig i landet.

Dansk Folkeparti ser også gerne, at der bliver en skærpet indberetningspligt for lærere og pædagoger. Af høringsvarene fremgår det, at BUPL finder, at den enkelte forælders oplysningspligt sammenholdt med pædagogens generelle indberetningspligt må være det fornødne værn i disse sager, og man ønsker ikke at iklæde sig kasketten som både fremmedkontrollant og kontaktperson. Vores holdning er: Hellere indberette en gang for meget end en gang for lidt.

Disse ting kan selvfølgelig ikke stå alene. Det er nødvendigt med oplysning og dialog. Vi skal selvfølgelig gøre flygtninge og indvandrere opmærksom på, at når man vælger at bosætte sig i Danmark, så følger der altså også nogle forpligtelser med først og fremmest over for Danmark og den danske befolkning. Man må indordne sig og lade sig integrere. Det nytter ikke, at man kommer hertil med holdninger, der er uforenelige med nutiden i Danmark.

Sidst, men ikke mindst må vi få dem til at forstå, at de har et meget, meget stort ansvar for deres børn, og at det er vigtigt, at de opdrages efter de normer, vi har her i landet. De har trods alt selv valgt, at Danmark er det samfund, som de